

[Finansministeren]

taler om her, sker på et helt realistisk grundlag.

Et af de udgangspunkter, som vi må have på plads, før vi virkelig for alvor kan diskutere ændringer af en række af de offentlige ydelser, er, at vi får et andet grundlag for tildelingen. Der har været brugt forskellige udtryk: socialindkomstbegreb, bruttoindkomstbegreb osv. Jeg kan sige, at vi i regeringen arbejder stærkt med at få fastlagt et bedre grundlag for tildelingen af offentlige ydelser end det, vi i øjeblikket bruger, nemlig den skattepligtige indkomst. Det er regeringens mål at fremsætte lovforslag herom i begyndelsen af 1980. Jeg tror, at dette ændrede princip kan være grundlag for en række ændringer i forbindelse med afholdelsen af meget betydelige offentlige ydelser, og jeg håber meget, at de partier, der i dag er parat til at skære dybt på disse områder, også vil indtage en helt realistisk holdning, når vi skal tage stilling til forslag om et bedre grundlag for tildeling af offentlige ydelser end det, vi har i dag.

Jeg skal ikke knytte bemærkninger til fremskridtspartiets ændringsforslag, for, som der allerede har været en debat om, de er jo kommet her umiddelbart før afstemningen, og jeg må gå ud fra, som også flere ordførere har været inde på, at valget af dette tidspunkt også for fremskridtspartiet har haft til formål, at vi ikke skulle ind i en drøftelse af indholdet.

Jeg har af hr. Askjær Jørgensen fået overbragt et eksemplar af partiets blad, og heri har jeg set, at fremskridtspartiet om ca. en måneds tid har lagt tallene sammen og derefter ved, hvor mange udgifter og hvor mange indtægter der kommer af disse ændringsforslag. Til den tid kan der måske føres en debat med fremskridtspartiet herom.

Jeg skal heller ikke gøre mange bemærkninger til socialistisk folkeparti. De har stillet et betydeligt antal ændringsforslag, men en stor part af dem knytter sig jo til partiets stillingtagen til EF og til NATO, og det tror jeg ikke det tjener noget fornuftigt formål at vi giver os til at diskutere, for dér har vi et helt forskelligt udgangspunkt.

Der er så mange ændringsforslag med så store udgiftsforhøjelser til et samlet beløb af omkring 4,5 mia kr., som er helt uantagelige, hvis man ikke angiver, hvorledes sådanne udgiftsforhøjelser skal finansieres. Hvis det

skal lykkes for os at løse de opgaver, vi gerne vil løse – og jeg vil gerne både tage dem med, vi skal løse inden for landets grænser, og dem, som mange har været inde på vi skal løse i form af vores bistand til udviklingslandene – er det nu engang nødvendigt, at vi sikrer sådanne forhold, at vi får et produktionsresultat, der giver mulighed for at løse problemerne. Det gælder alle de mange ting, vi gerne vil løse indenlandsk, og det gælder også de ting, vi gerne vil løse på lang sigt i forhold til udviklingsbistand.

Jeg tror, det var fru Hanne Engberg, der var inde på en eller anden spærrebom, der er sat op for fortsat stigning i den danske udviklingsbistand. Hertil vil jeg gerne sige, at regeringen ikke har givet udtryk for, at vi nærmer os det tidspunkt, hvor vi skal standse stigningen i den danske udviklingsbistand.

Jeg skal til det radikale venstre sige, at vi har sympati for den intention, der ligger bag ved ændringsforslaget om større bevillinger til vedvarende energikilder, men vi har jo også netop af de midler, jeg talte om tidligere – omdisponeringen af beskæftigelsesplanen – taget dette område med og afsat 20 mill. kr. til løsningen af denne sag.

Jeg har allerede gjort bemærkninger, som knytter an til et andet forslag, som hr. Bilgrav-Nielsen var inde på, nemlig spørgsmålet om støtten til eleverne på efterskoler, landbrugsskoler og folkehøjskoler. Jeg håber meget, at vi kan samles om gennemførelsen af regeringens ændringsforslag.

Jeg vil gerne her gøre den bemærkning, at ministeriet for offentlige arbejder får brug for at finde betydelige besparelser. Når jeg tager det op her, er det, fordi hr. Bilgrav-Nielsen vist var den første, der mere detaljeret beskæftigede sig med det med udgangspunkt i Farøprojektet.

Af det beløb på 517 mill. kr., som skal udmøntes gennem en begrænsning i stigningen på de rammebelagte udgifter, skal ministeriet for offentlige arbejder bære de 241 mill. kr. Jeg beder folketingets medlemmer om at se en række af de ændringsforslag, der er stillet til budgettet for ministeriet for offentlige arbejder, i det lys, at der alene i rammebesparelserne ligger et behov for besparelser af denne størrelsesorden. Derfor tror jeg, at ministeren for offentlige arbejder får brug for al sin fantasi for at sikre opfyldelsen af denne spareramme.